

ВЕСТИТОРЪЛ РОМАНЕСК.

ГАЗЕТА СЕМИ-ОФІЦІАЛЪ.

ЕЩІ

Міеркрсі 1 Септемвие 1854.

№. 69.

Екс. Сале Комисарълі Амперътеск Ототан, Дервш-
па, кьтре Сфатъл Административ времелник дін Принципата
Ромъніеі.

Минсте съ даѣ дн кьнощинца Сфатълі Административ вре-
мелник, дн зртареа ретрадері Ръшилор, Гьвернъл Мъриреі Са-
мърѣтеці а Сьлтанълі а воіт съ рестаторничезе стареа де
те а Принципатълі Ромъніеі, ши Амьлцимеа Са Принцъл
а приіміт порънкъ де а се днтоарче спре а лва іаръші
администраціи, ши а адъста хотъръриле челе дін зршъ але
дн Порці. Ам зртареа ачестора ам ши адресат Амьлцимеі
витаціе офіціалъ спре днтоарчереа Са дн ачест ораш.
Гьвернъл Имперіал Ототан, крединчос дндаторіилор сале, а
от съ іа, прин дндедере кь гьвернъл Маестъціі Сале Ам-
дн ши Регале Апостоліче, приетенъл ши алатъл Амалтеі
търъриле требъинчоасе спре а рестаторниці дн Принципатъл
а стареа лъкрърилор чеа лецвѣтъ, дъпъ кьш ісвораше дін
търъриле асигърате де кьтре гьвернъл Мъриреі Сале Ам-
Сьлтанълі дн привинца администраціи ачестеі дъри.

Ам дн кьнощинца Сфатълі Административ времелник ача-
дърътоаре хотъръре а Авгъстълі нострѣ Сьверан, ть фо-
де ачествъ оказіе спре а іі дноі днкрединцареа осевитеі
днстірі.

Комисаръ Амперътеск Ототан
(Искълит) Дервш.

жрещі, 1 іѣ Септемвие 1854.

Adresse de S. Exc. Monsieur le Commissaire Impérial Otto-
man Dervisch-Pacha, au Conseil administratif provisoire
de la Principauté de Valachie.

J'ai l'honneur d'informer le Conseil administratif que par
suite de la retraite des Russes, le gouvernement de Sa Ma-
jesty Impériale le Sultan a voulu retablir l'état précédent de
la Principauté de Valachie, et Son Altesse le Prince Stirbey
a reçu l'ordre d'y revenir pour reprendre le rênes de l'ad-
ministration et attendre les dispositions ultérieures de la Su-
blime Porte. Je viens en conséquence d'adresser à Son Al-
tesse l'invitation officiel pour Son retour dans cette ville.

Le gouvernement Impériale Ottoman fidèle à ces engage-
mens, a resolu de prendre d'un commun accord avec le gou-
vernement de Sa Majesty Imp. et R. Apostolique, ami et allié
de la Sublime Porte, les mesures nécessaires pour rétablir dans
la Principauté de Valachie l'état des choses légal, tel qu'il
résulte des privilèges assurés par le gouvernement de Sa Ma-
jesty Impériale le Sultan, relativement à l'administration de
ce pays.

En portant à la connaissance du Conseil Administratif pro-
visoire cette gracieuse détermination de notre Auguste Sou-
verain, je saisis l'occasion pour Lui renouveler l'assurance
de ma haute considération.

Le Commissaire Impérial Ottoman
(Signé) Dervisch.

Bucarest, 1 (13) Septembre 1854.

Мареа-Британіе.

ондра, 20 Авгъст. Стареа требилор дн Ориентъ а дат при-
а о днсемнътоаре десеватере, ла сфършѣла сеанцеі дін 10,
пера лорзілор. Маркѣзъл де Кланрїкарде а пропъс ка съ се
адресъ спре а се добънді челе маі днтінсе информациі а-
ресвоілілі, прекът ши асъпра аліанцелор че с'аѣ форматъ.
че дн дїскърсѣл съѣ а ензътрат деосівителе фасе але ке-
ші а десвѣтът търъриле де ресвоіѣ адоптате де челе доѣ
новіліл лорд а стъръит асъпра нечесітъціі де а се амперъ-
парламентълі о копіе дъпъ трактатъл дін 14 Іюніе днкеіат
Австріа ши Поарта, ши де а се фаче кьноскъте Марѣ-Бри-
резоанеле че аре гьвернъл де а конта асъпра приетенеціі
вълкърѣрі а Австріеі. Лордъл Кларендон а ръспънс аст-фелі:

Мілорзі,

овіліл меѣ приетен неѣкъндътъ а кьнощане маі дін наінте
челе че авеа де гънд а трата дн дїскърсѣл съѣ, нъ почѣѣ
де аша де днтінс дъпъ кьт аш фі доріг ла обсерваціле
асъпра ліпсеі де шалъпе ши тьніціі, воіѣ респънде днсъ ла
дін дїскърсѣл съѣ че с'адресъ маі да дрептъл ла міне, ла
знде ворбеше де трактателе дінтре Поарта ши Австріа.

Новіліл меѣ приетен н'а преа авѣт кьвълнт а зиче кь амба-
са М. Сале ла Константінопол 'ла спрїжніт, ши кь ачел
от нзтаі дъпъ стъръитоареле ноастре рекомандаціі с'аѣ іскъ-
Сьлнтъ маі тьлте лъні, Австріа декларъ гьвернелор Енгли-
Францеі ши Порціі кь са нъ ва інтра нічі де кьш дн те-
ла ототан фъръ приіміреа гьвернълі търческ. Еа декларъ

Grande-Bretagne.

L'état des affaires en Orient a donné lieu à un important débat, à la
fin de la séance du 10, dans la chambre des lords d'Angleterre.

Le marquis de Clanricarde a proposé qu'il fût fait une adresse pour
obtenir de plus amples informations sur la guerre, ainsi que sur les allian-
ces qui ont été formées. Après avoir rappelé, dans son discours, les pha-
ses diverses de la question, et discuté les mesures de guerre adoptées par
les deux puissances, le noble lord a insisté sur la nécessité de communi-
quer au parlement une copie du traité du 14 juin entre l'Autriche et la
Porte, et de faire connaître à la Grande-Bretagne les raisons qu'a le gou-
vernement de compter sur la cordiale coopération de l'Autriche. Lord Cla-
rendon a répondu ainsi:

Mylords,

Mon noble ami ne m'ayant pas fait connaître à l'avance la portée de
son discours, je ne pourrai pas répondre aussi amplement que j'aurais dé-
siré à ses observations sur l'absence de chaloupes et de munitions, mais je
répondrai à la partie de son discours qui s'adresse plus directement à moi,
à celle où il a parlé de traités entre la Porte et l'Autriche.

Mon noble ami n'a pas eu tout à fait raison de dire que l'ambassa-
deur de S. M. à Constantinople l'avait appuyé, et que ce traité n'avait été
signé que sur nos trop pressantes recommandations. Il y a plusieurs mois,
l'Autriche déclara aux gouvernements d'Angleterre et de France et à la Porte
qu'elle n'entrerait point sur le territoire ottoman sans le consentement du
gouvernement turc. Elle déclara qu'elle n'interviendrait que pour réprimer

къ нъ ва интервені де кѣт спре а попрі де а се фаче о револуціе рѣсеаскъ лн Сервіа, саѣ спре а се лмпотриві ла о инвазіе де оцірі рѣсеці лн ачаестъ провиндіе. Къ тоате къ новілѣл меѣ пріетен с'а арѣтат а авеа тоатъ лнкредереа лн протестаціа гввернѣлї сервіенеск, еѣ крез къ шї лнсѣшї н'а преа пѣс маре темейѣ пе дѣнса, шї къ, фѣръ Австріа, де пѣлт лнкъ Сервіа с'ар фї рескѣлат лн фаворѣл Рѣшілор.

Гввернѣл австріаческ а пѣс лн діспозиціа Порціи оціріле сале спре а преантѣмпіна орі каре лнчеркаре де инсбрекціе, декларѣнд лнсъ къ ле ва тріміте нѣмаї атѣнчі кѣнд Поарта і ле ва чере. Асеменеа а декларат къ, ла лнтѣмпларе де а се лнкѣрка лн ресвоїѣ къ Рѣсія, ва авеа требзїндъ де а окѣпа прїнціпателе, къ нѣ ле ва окѣпа лнсъ фѣръ ка маї лнтѣїѣ сѣ факъ лнвоелї формале къ Поарта деспре ачаеста. Трактатѣл нї с'а лмпѣртѣшїт лн зїоа кїар лн каре се іскѣлеа ла Константінопол; ної нѣ'л кѣнощеатѣ маї дїн наїнте, шї прїн зрмаре нїчі н'ам пѣтѣт консїмці ла дѣнсѣл. Лордѣл Стратфорд де Редклїф, амбасадорѣлѣ нострѣ ла Константінопол, не вестї къ ел а сѣтѣвїтѣ прїїміреа трактатѣлї, шї дѣпъ треї сѣпѣтѣмѣні гввернѣл і а дат лнкѣвїїнцареа са.

Лнтр'ачеаста с'а тѣрцініт кореспонденца прївітоаре ла ачаестъ прїчїнѣ; шї дака лордѣл Стратфорд де Редклїф, каре шїе че требѣе сѣ прїїмеаскъ шї че сѣ асѣѣрле, а консїмціт ла адопціа ачестѣї трактат, а фѣкѣт-о пентрѣ къ а вѣзѣт лн преамѣл шї лн артіколіле трактатѣлї о потрївіре лнтрѣ тоате къ негоціаціїле цїнѣте ла Віена лнтре Енглїтера, Франца шї Австріа, шї пентрѣ къ н'а вѣзѣт нїмїк лн ачест трактат каре сѣ опреаскъ пе Сѣлтанѣл де а адопта орі че тѣсѣрї ва жѣдека де кѣвїїнчоасе спре а'шї пѣстра авторїтатеа са лн прїнціпате, шї де а окѣпа лнсѣшї ачесте прїнціпате дѣпъ ретрацереа Рѣшілор къ саѣ фѣръ конкѣрсѣл Енглїтерї шї ал Францїей. Кѣнд лнсъ афларѣтѣ къ трактатѣл с'а іскѣлїт шї і кѣноскѣрѣтѣ текстѣл, ам фѣкѣт бѣгареа де сеатѣ къ окѣпаціа терїторїѣлї отоман есте о операціе фоарте делїкатѣ, шї къ ера де маре требзїндъ а се пѣстра къ о деосебїтѣ лнгрїжіре авторїтатеа Сѣлтанѣлї лн провинціїле данѣбіене, къ тоате тѣсѣрїле лзате лн прївінца господарїлор саѣ лн а орі кѣрѣї ал обїект, нѣ требзїа сѣ аїбъ де кѣт ѣн характер кѣрат времелнїк. Австріа а прїїміт ачесте обсервації.

Кѣнд, ла сѣжршїтѣл лѣї Івнїе, Рѣшїї ераѣ лн пѣнт де а дешерта прїнціпателе, шї сѣ шї трѣсесерѣ дїн Бѣкѣрѣції, се вестї ла Віена къ, нѣ нѣмаї авеаѣ де гѣнд а рїдїка шї лѣа ванїї пѣлїчі шї архївеле, а дѣче къ сїне пе чеї маї де кѣпетенїе лѣкѣиторї шї мїліціа, дар лнкъ шї а арде архївеле; Австріа лнцелесе атѣнчі вѣтѣмареа че потѣ лнчерка прїнціпателе дака оціреа еї н'ар їнтра лндатѣ, шї трїмісе ѣн офїдер ла фоартїрѣл ценерал ал оцірілор алїате ка сѣ вестеаскъ къ ар авеа де гѣнд сѣ окѣпе, лн нѣмеле Сѣлтанѣлї, о парте а Ротѣнїей, шї а статорнїчі аколо ордіна, де шї нѣ поате їнтра ка велїцерантѣ (ресвоїтоаре) пентрѣ къ нѣ се афла нїчі де кѣт лн ресвоїѣ къ Рѣсія, шї нѣ прїїмісе нїчі ѣн респѣнс ла черерїле чеї адресасе. Воїѣ зїче, лн кѣт дешпре черерїле адресате Рѣсіей, къ н'авеаѣ тонѣл че новїлѣл меѣ прїетен шї а лнкїпѣїт, къ пе ла лнчепѣтѣл лѣї Івнїе гввернѣл австріаческ се пѣлнсе гввернѣлї рѣсеск дешпре вѣтѣмареа прїчїнѣїтѣ Австріей шї Тѣрчіей прїн окѣпаціа прїнціпателор черѣндѣї дешертагеа лор. Рѣспѣнсѣл гввернѣлї рѣсеск н'а авѣт форма ѣнѣї рефѣз ісолент; дїн потрївѣ, ел а прїїміт а адопта челе треї артіколе де кѣпетенїе дїн протоколѣл конферїнцїей де Віена. Поменеск ачаестъ лмпрежїраре ка сѣ лндрептез кѣте-ва пѣрерї грешїте зїсе ачі де новїлѣл меѣ прїетен.

Кѣнд Австріа лшї вестї кѣцетареа де а їнтра лн прїнціпате, ної зїсерѣтѣ къ дака Австріа аре де гѣнд а окѣпа Ротѣнїа, дешертатѣ де Рѣшїї, шї а їнтра лн Молдавіа ка сѣ і ісгонеаскъ де аколо, еа шї ар лндепїні кѣ екзакїтате лндаторїріле сале; дака лнсъ кѣцета а се тѣрціні ла окѣпаціа терїторїѣлї дешертат де Рѣшїї, ар фї де кѣвїїндъ сѣ аценте о лнтрадїнс лнгѣдѣїре а Порції ла ачаеста.

Австріа а рѣспѣнс къ н'аре де гѣнд а їнтра лн Прїнціпате де кѣт спре а преантѣмпіна о инсбрекціе че с'ар пѣтеа івї лн тр'ѣнселе, шї спре але окѣпа лн нѣмеле Сѣлтанѣлї; къ еа нѣ пѣтеа їнтра ка велїцерантѣ пентрѣ къ нѣ декларасе нїчі де кѣт ресвоїѣл, чї къ се ва опѣне прїн сфорѣл ла реїнтрареа Рѣшілор.

une insurrection russe en Serbie, ou pour résister à une invasion des russes dans cette province. Quoique mon noble ami ait jugé justesse de la protestation du gouvernement serbe, je crois qu'il n'est pas trop d'importance, et que, sans l'Autriche, il y a longtemps que la Serbie se serait insurgée en faveur des Russes.

Le gouvernement autrichien a mis à la disposition de la Porte des troupes pour réprimer toute tentative d'insurrection, mais en déclarant qu'il n'entrerait dans le cas seulement où la Porte les appellerait. Il a déclaré que, dans le cas où il ferait la guerre avec la Russie, il aurait besoin d'occuper les Principautés, mais qu'il ne les occuperait pas sans avoir pris auparavant, à ce sujet, des arrangements formels avec la Russie. Le traité nous a été communiqué le jour même où il était signé à Constantinople; nous ne le connaissions pas auparavant, et par conséquent nous n'avons pas pu y consentir. Lord Stratford de Redcliffe, notre ambassadeur à Constantinople, nous annonça qu'il avait conseillé l'adoption de ce traité trois semaines plus tard le gouvernement lui a donné son approbation.

A cela c'est bornée la correspondance relative à ce sujet. Lord Stratford de Redcliffe, qui sait ce qui doit être accepté ou rejeté, n'a senti à l'adoption de ce traité, c'est parce qu'il a vu dans les articles du traité qu'il se rattachait aux négociations faites en lieu à Vienne entre l'Angleterre, la France et l'Autriche, et qu'il n'a vu dans ce traité rien qui empêchât le Sultan d'adopter tel ou tel qu'il jugerait convenables pour maintenir son autorité dans les provinces ou d'occuper lui-même ces Principautés après la retraite des Russes, sans le concours de l'Angleterre et de la France. Mais lorsque nous avons appris la signature du traité et que nous en avons connu le texte, nous avons fait observer que l'occupation du territoire ottoman était une affaire très délicate, et qu'il était nécessaire de maintenir avec un soin particulier l'autorité du Sultan dans les provinces danubiennes; que toute occupation relativement aux hospodars ou à tout autre objet ne devait avoir un caractère purement temporaire. L'Autriche a accepté ces observations.

Lorsque, à la fin de juin, les Russes étaient sur le point d'abandonner les principautés, et avaient déjà abandonné Bucarest, on annonça que, non-seulement il allaient emporter le trésor et les archives, mais qu'ils allaient brûler les maisons des principaux habitants et la milice, mais qu'ils allaient brûler les églises. L'Autriche alors comprit le tort que pourraient éprouver les principautés si l'armée n'y entrerait pas, et elle envoya un officier au quartier général des armées alliées annoncer qu'elle se proposait d'occuper, au nom de l'Autriche, une partie de la Valachie, et d'y rétablir l'ordre, quoiqu'elle ne pût entrer comme belligérante parce qu'elle n'était point en guerre avec la Russie, et n'avait reçu aucune réponse aux demandes qu'elle lui avait adressées. Je dirai, quant à ces demandes adressées à la Russie, que mon noble ami ne suppose pas le ton que mon noble ami a supposé, que c'est au commencement de juin que le gouvernement autrichien se plaignit au gouvernement russe du tort causé à l'Autriche et à la Turquie par l'occupation des principautés, et lui en demanda l'évacuation. La réponse du gouvernement russe fut en la forme d'un refus insolent; au contraire, il a offert d'adopter les articles principaux du protocole de la conférence de Vienne. Je ne fais ce fait pour rectifier quelques assertions erronées de mon noble ami.

Lorsque l'Autriche annonça l'intention d'entrer dans les principautés, nous nous dimes que si l'Autriche entendait occuper la Valachie, évacuer la Russie, et entrer en Moldavie pour les en chasser, elle remplirait ses engagements; mais que si elle entendait se borner à l'évacuation du territoire évacué par les Russes, il serait convenable qu'elle fit une demande expresse de la Porte.

L'Autriche a répondu qu'elle ne se proposait d'entrer dans les principautés que pour y prévenir toute insurrection, et pour les garantir au nom du Sultan; qu'elle ne pouvait entrer comme belligérante parce qu'elle n'avait point déclaré la guerre; mais qu'elle s'opposerait par la force à la rentrée des Russes. La Porte a répondu par la nomination d'un

а рѣшението принѣмае знеі комисіи дѣлѣнїи дѣлѣнїи
а мерце съ рестаторническъ ордина дн провинціи дн нѣ
Сьлтанъли, шї а фаче о черчетаре жѣдектореаскъ пѣртъ-
сподарилор дн мїнѣтѣл интѣрїи Рѣшилор: реїнтеграція госпо-
ор ва депѣнда (атѣрна) де резѣлтатѣл ачестеї черчетѣри.
д нѣмїреа ачестеї комисіи і с'а фѣкѣт кѣносѣктѣ, гѣвернѣл аб-
ческ а декларат кѣ рѣмѣне тѣлѣмїт. Мїлорзї, нї се весте-
Рѣшїнцїе саѣ чел пѣдїн Ромѣнїа сѣнт съ се департе.
оате кѣ ачестѣ резѣлтат катѣ а фї атрїбѣт дн тѣре парте
нцїи оцїрїлор алїате шї бравѣреї Тѣрчїлор, дар шї атїгѣдїна
де Австрїа а контрїбѣт ла ачѣаста. Е кѣт-ва тїмп де кѣнд
нцїѣ концентрареа оцїрїлор австрїачѣщї дн Трансїлванїа, дн
кїп кѣм съ аменїнде позїціа Рѣшилор дн Молдова, шї нѣ-
малтѣреї прїнцѣл Гортчѣакоф а прїїмїт порѣнка де а дешер-
олдова ка шї Ромѣнїа.

Нѣ прѣтїнз де лок, Мїлорзї, а прѣсента ачї о аположіе а Ав-
ї, нїчї а апѣра тоатѣ полїтіка ачестеї цѣрї; нѣ вѣз днсъ нїчї
нїнѣ де а'мї рѣтраѣ еспрїсіле кѣ каре тѣ сервїѣ шї опї-
че еспрїмаїѣ аспра кїпѣлї кѣ каре нѣдѣждїам кѣ Австрїа
вѣра сѣвт імперїл консїдерацілор де оноаре, де интерес шї
емнїтате. Мѣ знеск кѣ новїлѣл тѣѣ прїетен кѣ дн калїта-
са де Стат неатѣрнат, Австрїа е дн дрепт а аѣа о полїтїкѣ
партїкѣларѣ, шї кѣ ної н'авем дрепт а не плѣнѣе де дѣнса.
днсъ кѣ, орї че ва пѣтеа гѣндї новїлѣл тѣѣ прїетен деспре
фїчеле че ної ам пѣтѣт фаче, нѣ е аѣѣвѣрат кѣ полїтіка ноа-
а атѣрнат де ачѣеа а Австрїеї, нїчї кѣ Австрїа не а попрїт
лѣкра дн орї-че тѣкар. Треѣвѣще тѣлѣт тїмп шї тѣлѣдї ванї
пѣї пе нїчор де ресѣоїѣ о оцїре де 300,000 оаменї. Фѣрѣ
їалѣ, прѣкѣт а зїс новїлѣл тѣѣ амїк, полїтіка Австрїеї катѣ
детермінатѣ де интереселе австрїачѣщї; нѣ се каде днсъ а
е дїн вѣдере кѣ ачесте интересе сѣнтѣ тѣлѣт маї пѣдїн сїм-
шї тѣлѣт маї пѣдїн лѣмїноасе де кѣт ачелеа але Францїеї
Енглїтереї.

дн кѣт пѣнтрѣ скопѣрїле ноастре, деспре каре а вѣрїт но-
а тѣѣ амїк, н'ам нїчї зн мотїф а тѣ дндої де а ле еспїне
оїѣ одаѣт шї ле воїѣ еспїне кѣ атѣт маї тѣре плѣчере кѣ кѣт
сѣнтѣ ачелеа але Австрїеї.

Ної ам кѣѣтатѣ кѣ Рѣсїа аѣа проїекте аспра Тѣрчїеї шї
прѣтекстеле кѣ каре воѣа а ле аѣоперї ераѣ прїмеждїоасе пѣн-
Европа. Ної не ам гѣндїтѣ кѣ оцїрїле тот-дазна маї нѣме-
е але ачестїї пѣтерї деспотїче о фѣкѣсе съ аїѣв дн окїї лѣ-
нї прѣстїжїѣ (фартек) каре, днтемїеїат саѣ нѣ, дї днлеснї а
днтїнде інфлїнда аспра знор пѣнтѣрї знде еа н'аѣа нїчї зн
т а аѣа. Ної не ам сокотїт кѣ тоате ачѣстѣа ераѣ перїкѣлоасе
тѣрѣ неатѣрнареа Европїеї шї пѣнтрѣ днїнтарѣа чївїлїзаціеї.

дн ачест мїнѣт, Рѣсїа несокотѣще артеле Енглїтереї шї
нцїеї прѣкѣт шї опїнїа пѣвїкѣ. Еѣ зїк кѣ сѣѣѣранѣл знеї цѣрї
е фаче ачѣаста аре саѣ креде кѣ аре о пѣтере каре, кѣнд е
треѣвїндатѣ а сѣсїїне прѣтенції недрѣпте, е аменїнцѣтоаре
тѣрѣ сїгѣранда чѣлорлалте пѣтерї. Еѣ зїк кѣ дака ачѣастѣ пѣ-
е ексїстѣ дн реалїтате, е треѣвїнцѣ а фї рѣдѣсѣ, днпѣдїнатѣ;
е нѣмаї днкїпїре, е треѣвїнцѣ а фї рїсїпїтѣ, шї крѣз кѣ а-
та ва фї резѣлтатѣл ресѣоїлѣлї шї ал тѣрелор сїлїндї неїнтере-
е але Францїеї шї Енглїтереї. Еѣ зїк кѣ о пѣтере ка ачѣеа а
еї е контрарїе прогрѣсѣлї шї фѣрїчїреї чѣлорлалте нації.

Еѣ зїк кѣ пе кѣнд доѣ тѣрї пѣтерї комерціале шї тѣрїтїме,
ѣ че шї аѣ слїтѣ тоате мїжлоачеле сїлїндѣсѣ а пѣстра па-
се днкѣркѣ де а лор бѣнѣ воѣ днтр'о лѣптѣ каре поате цїне
т, шї каре неапѣрат кѣстѣ сѣкѣтп, шї ачѣаста фѣрѣ а вої сѣ
ѣ нїчї зн интерес нїчї зн авантажїї пе сѣатѣле дїн ачест ре-
ѣ, есте о доѣдѣ де сїнчѣрїтатеа шї правїлнїчїа кѣѣтѣрїлор
шї тѣ вѣкѣр тѣлѣт кѣ не а фост пѣстрат де соартѣ а се дн-
днтрѣ Енглїтереа шї Францїа ачѣастѣ алїанцѣ стрѣнѣсѣ, шї
л-са історїеї енгажменте вѣрїнїче де тѣрїмеа шї цѣнеро-
оѣтеа ачѣстор доѣ нації.

Кѣнд ам дндрѣпнатѣ флотеле ноастре шї оцїрїле ноастре
тѣра вѣрѣжтѣшѣлї, ної н'амѣ днчѣркатѣ ачѣелеашї аневоїндї фї-
нцїале шї полїтїче ка Австрїа, аневоїндї каре, прѣкѣт а зїс но-
лѣл тѣѣ амїк, сѣнт кѣрат цѣрмане. Нѣ дефайт Австрїа пѣнтрѣ
аѣѣапѣтѣ ка планѣрїле сале съ фїе днплївїте шї аша съ пѣ-
аскъ днїнѣте. Крѣз кѣ еа ва пѣне капѣт манѣврелор шї ін-
дїлор днтрѣвїнцѣате спре а о паралїза, шї ам тѣлѣдѣтїреа а а-
нцїа Камерїї, кѣ де треї-зѣчї шї шеасе оре, шї прїн зѣтаре де

sion impériale chargée d'aller rétablir l'ordre dans les provinces au nom du Sultan, et faire une enquête judiciaire sur la conduite des hospodars au moment de l'entrée des Russes: la reintegration des hospodars dependra du résultat de cette enquête. Lorsque la nomination de cette commission lui a été annoncée, le gouvernement autrichien a déclaré qu'il en était satisfait. Mylords, on nous annonce que les Principautés ou au moins la Valachie vont être évacuées. Quoique ce résultat doive être attribué en grande partie à la présence de l'armée alliées et à la bravoure des Turcs, il est dû aussi à l'attitude prise par l'Autriche. Il y a déjà quelque temps qu'on annonce la concentration des troupes autrichiennes en Transylvanie, de manière à menacer la position des Russes en Moldavie, et ce n'est qu'avant-hier que le prince Gortschakoff a reçu l'ordre d'évacuer la Moldavie aussi bien que la Valachie.

Je ne prétends point, mylords, présenter ici une apologie de l'Autriche, ni défendre toute la politique de ce pays; mais je ne vois aucune motif pour retirer les expressions dont je me suis servi, et les opinions que j'ai exprimées sur la manière dont j'espérais que l'Autriche agirait sous l'empire de considérations d'honneur, d'intérêt et de dignité. Je conviens avec mon noble ami qu'en sa qualité d'Etat indépendant, l'Autriche a le droit d'avoir une position politique qui lui soit particulière, et que nous n'avons pas le droit de nous en plaindre. Mais je dis que, quoi que pense mon noble ami des sacrifices que nous avons pu faire, il n'est pas vrai que notre politique ait dépendu de celle de l'Autriche, ni que l'Autriche nous ait empêché d'agir en quoi que ce soit. Il faut beaucoup de temps et d'argent pour mettre sur pied une armée de 300,000 hommes. Sans doute, comme l'a dit mon noble ami, la politique de l'Autriche doit être déterminée par les intérêts autrichiens; mais il ne faut pas perdre de vue que ces intérêts sont beaucoup moins simples et beaucoup moins clairs que ceux de la France et de l'Angleterre.

Quand à nos vues, dont a parlé mon noble ami, je n'ai aucune motif pour hésiter à les exposer encore une fois et le les exposerai avec d'autant plus de plaisir qu'elle sont en grande partie celles de l'Autriche.

Nous avons pensé que la Russie avait des projets sur la Turquie et que les prétextes dont elle les couvrait étaient dangereux pour la tranquillité de l'Europe. Nous avons pensé que les armées toujours plus nombreuses de cette puissance despotique l'avaient environnée d'un prestige qui, fondé ou non, lui avait permis d'étendre son influence sur des points où elle n'avait aucune droit d'en avoir. Nous avons pensé que tout cela était dangereux pour l'indépendance de l'Europe et pour le progrès de la civilisation.

En ce moment, la Russie défie les armes de l'Angleterre et de la France et l'opinion du monde entier. Je dis que le souverain d'un pays qui fait cela possède ou croit posséder un pouvoir qui, lorsqu'il est employé à soutenir des prétentions injustes, est menaçant pour la sécurité des autres puissances. Je dis que si ce pouvoir existe réellement, il doit être réduit; si c'est une illusion, il faut qu'elle soit dissipée, et je crois que ce sera le résultat de la guerre et des grands efforts désintéressés de la France et de l'Angleterre. Je dis qu'une puissance comme celle de la Russie est contraire au progrès et à la prospérité des autres nations.

Je dis que lorsque deux grandes puissances commerciales et maritimes après avoir épuisé tous les moyens de conserver la paix, s'engagent de propos délibéré dans un lutte qui peut être longue, et qui ne peut manquer de coûter fort cher, et cela sans vouloir retirer aucun avantage particulier, de cette guerre, c'est un preuve de la sincérité et de la loyauté de leurs intentions, et je me réjouis qu'il nous ait été réservé de conclure entre l'Angleterre et la France cette alliance étroite et de léguer à l'histoire des engagements dignes de la grandeur et de la générosité des deux nations.

Lorsque nous avons dirigé contre l'ennemi nos flottes et nos armées nous n'avons pas eu à surmonter les même difficultés financières et politiques que l'Autriche, difficultés qui, comme l'a dit mon noble ami, sont exclusivement allemandes. Je ne blâme pas l'Autriche d'attendre pour marcher que ses plans soient complets. Je crois qu'elle viendra à bout des manœuvres et des intrigues employées pour la paralyser, et j'ai la satisfaction d'annoncer à la Chambre que depuis trente-six heures, et par conséquent depuis que l'on connaît à Vienne l'évacuation des Principautés par les Russes

гънд с'а фъкет кеноскътъ ла Виена дешертареа Принципалтор де кътре Ръши, с'аъ скѣмбатъ днтре Австріа ші кабинетъла М. Сале ноте каре доведескѣ къ Австріа н'аре де гънд ка ші ноі а се маі днтоарче ла statu quo.

Катъ а маі зиче днкъ кѣтева квинте. днаинте де а сфърші, деспре тѣсъріле че ам лватѣ ші деспре позіція ноастръ крїтїкатъ де новїлѣл меѣ амїк.

Дн Балтїк, Мілорзі, аветѣ зна дїн челе маі фрѣмоасе флоте че аѣ пѣтѣт вре одатъ еші дїн портѣріле ноастре, ші дака н'ам пѣтѣтѣ добъндї маї ісбънїлї дн контра знїї връжташ каре фъце де бѣтлїе ші се аскънде ла спателе зїдвїлор сале де гранїт, флотеле сале сѣнтѣ влокате ші нѣї слѣжескѣ днтрѣ нїмік. Зїк, Мілорзі, къ нѣ е пѣдїн лѣкрѣ пе кънд ної не афлѣтѣ дн ресвоїѣ къ о таре пѣтере шарїтїтѣ, васеле ноастре сѣ поатъ кълѣторї фърѣ темере асѣпра тѣтѣлор тѣрілор. Блокѣл че ної есерсѣтѣ асѣпра портѣрілор рѣсещї дѣ прїлежїѣ комерцїлї нострѣ а дн-флорї, ші ачест влок нїмїжнїчеде къ десѣвѣршїре комерцїл де дїн афарѣ а т Рѣсіеї. Еѣ нѣ почїѣ чїта предѣрї ка новїлѣл меѣ амїк, нїчї спѣне къ че кондїці тѣрѣфѣріле рѣсещї потѣ сосї пѣнѣ дн Енглїтера, цїїѣ днсѣ къ транспортѣл сеѣлїлї пе вскат костѣ пѣнѣ ла 20 лївре вѣтоїлї.

Катъ асемеена а консїдера къ комерцїл къ Рѣсіа се фаче прїн тїжлочїреа капїталїлор енглезеці. Ачесте капїталїрї, неалѣрате пентрѣ продѣкціа шї експосїціа сѣпра тѣргѣрілор, аѣ дн-четатѣ де а се маї да; прїн зрѣаре тоатъ їндѣстріа цѣрїї е паралїзатъ, шї пропрїетарѣл рѣс дїн прїчіна дешертѣрїї тѣргѣрілор нѣ маї аре кѣт сѣ шї скоадѣ келѣвелїе. Цїїѣ къ днтр'ачестеа нѣ сѣнтѣ нїде реѣлѣтате дїа челе преа-ероїче; еле днсѣ вор авеа чел пѣдїн ачест авантїѣѣ де а креа о шї маї таре стрїпторїе дн тоате класеле попѣлациеї рѣсе; еле вор есерса їнфлїцїѣ асѣпра опїніеї пѣвлїче, шї дѣпѣ пѣрререа меа, ачестеа сѣнтѣ нїде реѣлѣтате маї днсемнѣтоаре кїар шї де кѣт дака Севастопѣлї шї Елсїнгфорс ар фї кѣзѣт дн сѣпѣнїреа ноастръ. къдерї каре ар фї тѣлѣтїт шї дндетѣлат дешертѣчѣнеа шї амїдіа ноастръ націоналѣ. (Аскѣлтаці!)

Мїлорзі, вѣна днделечере шї сентїментѣл де прїетенїе че есістѣ днтре оцірї шї скадре н'аѣ сервїт де кѣт а лега шї маї стрѣнїс релациїле лор кордіале а кѣрора есістїнѣѣ днтре амѣндовѣ цѣрїле тѣ сїмѣ норочїт де а проклама. (Аскѣлтаці!) Идеа че лрѣнеа днпѣратѣл Ніколае дн анѣл трекут, къ націа енглезеаскѣ с'а толешїт дїн прїчіна лѣнції пѣчї, къ нїчї аре де гънд а фаче ресвоїѣ, шї къ аліанца ноастръ къ Франца ар фї ка о вѣнїѣкъ пе апѣ, с'аѣ рїсіпїтѣ къ десѣвѣршїре ка шї прїстїжїл Рѣсіеї къ ар фї о пѣтере мїлїтарѣ сдровїтоаре, ка шї ачела къ талантѣл дїпломатїк ал кабинетѣлї еї ар фї де чел маї дналѣград. (Аскѣлтаці!) Ачестеа нѣ сѣнтѣ нїде реѣлѣтате де тїжлок сѣѣ неѣнсемнѣтоаре добъндїте нѣмаї дн патрѣ сѣѣ чїнчї лѣнї. (Аскѣлтаці!)

Адесеа ам декларат, Мілорзі, къ ар фї де прїїсос а спедїфіа кондїціїле пе каре ної ам пѣтѣеа фаче паче; ної днсѣ сокотїмѣ къ скопѣл ресвоїлїї есте де а ажнѣде ла о паче дреаптѣ, онорабїлѣ, шї пе кѣт е ертат преведерїї змане сѣ реалїзе, о паче дѣрабїлѣ (траїнїкѣ). Ної кредетѣ къ о паче нѣ ва фї нїчї дреаптѣ нїчї онорабїлѣ нїчї дѣрабїлѣ дака еа н'ар асїгѣра неатѣрнарееа шї днтрецімеа Імперїлїї отоман, дака еа н'ар фаче дїн Імперїлї отоман о парте їнтегрантѣ а сїстемеї обѣщїї де полїтїкѣ европеанѣ, дака н'ар протекціа Імперїлї отоман де аменїндаре шї нѣ л ар асїгѣра де прїтежїдї. (Аплаѣде.) Проклам къ фърѣ ачесте кондїції пачеа нѣ ва фї нїчї дреаптѣ нїчї онорабїлѣ нїчї дѣрабїлѣ, шї спре а ажнѣде ла ачест реѣлѣтат ної дорїтѣ кооперациа (днпрезѣнѣ-лѣкрареа) шї а алтор гѣверне, фърѣ днсѣ а депѣнда (атѣрна) де днїселе. (Аскѣлтаці!)

Франца шї Енглїтера нѣ шї вор днпѣдїна сїлїнделе. (Аплаѣде.) Еле се днтемеїазѣ пе тїжлоачеле лор, пе дрептатеа кѣсееї лор шї пе реалїзѣл че еле прїїтескѣ дїн нѣвнтрѣ; шї къ тоате къ сѣнтѣтѣ дїспѣшї а негодїа деспре паче, сѣнтѣтѣ хотѣрѣдї а н'о фаче нїчї одатъ пѣнѣ нѣ вор авеа довада bona fide де кѣцетѣріле шї воїнда де а прїїтї кондїціїле че ної афлѣтѣ дрепте шї пе каре тоатѣ Европа аре дрепт але прїїтї дїн тѣлїнїле ноастре. (Аплаѣде.)

Модїа е прїїтїтѣ.

il a été échangé entre l'Autriche et le gouvernement de S. M. des mo prouvent que l'Autriche se soucie aussi peu que nous d'un retour ta tu quo.

Je dois dire encore quelques mots, avant de finir, des mesur nous avons prises et de notre position qui a été critiquée par mon m

Dans la Baltique, Mylords, nous avons une des plus belles flott soient jamais sorties de nos ports, et si nous n'avons pu obtenir de succès contre un ennemi qui refuse la bataille et s'enferme derriè nırs de granit, ses flottes sont bloquées et ne lui servent à rien. Mylords, qu'ils n'est pas sans importance qu'au moment où nous s en guerre avec une grande puissance maritime, nos navires puissent v sans crainte sur toutes les mers. Le blocus que nous exerçon sur le russes permet à notre commerce de fleurir, et ce blocus anéanti près le commerce extérieur de la Russie. Je ne puis pas citer d comme mon noble ami, ni dire à quelles conditions les marchandises peuvent parvenir en Angleterre, mais je sais que le transport du su terre coûte 10 à 20 livres par tonneau.

Nous devons considérer aussi que le commerce avec la Russi au moyen de capitaux anglais. Ces capitaux, indispensables pour l'uction et l'exposition sur les marchés, ont cessé d'être fournis; en sequence, toute l'industrie du pays est paralysée, pendant que la dé des marchés a privé le propriétaire russe de tout ce qu'il lui fallait subvenir à ses dépenses. Je sais que ce ne sont pas là des résulta héroïques; mais ils auront du moins cet avantage de créer une plas gêne dans toutes les classes de la population russe; ils exerceront lıfluence sur l'opinion publique, et selon moi, ce sont là des résultats considérables même que si Sébastopol ou Helsingfors était tombé, à tısatisfaction de notre vanité et de notre ambition nationale. (Ecoutez!)

Mylords, la bonne entente et le sentiment amical qui existiez les années et les escadres alliées n'ont servi qu'à cimenter plus étro leurs relations cordiales dont je suis heureux de proclamer l'existene les deux pays. (Ecoutez!). L'idée que nourrissait l'empereur de Rusie dernier, que la nation anglaise avait été énervée par la paix, qu'e pensait pas à faire la guerre, et que notre alliance avec la France ne qu'une corde de sable (rope of sand), s'est aussi complètement dı que le prestige de la Russie comme puissance militaire écrasante ou e talent diplomatique d'ordre supérieur. (Ecoutez!). Ce ne sont pas là d diocres ni d'insignifiants résultats obtenus au bout de quatre ou simp (Ecoutez!).

J'ai souvent déclaré, mylords, qu'il serait superflu de spécifier lı ditions auxquelles nous pourrions faire la paix; mais nous pensons qı jet de la guerre est d'arriver à une paix juste, honorable et autan soit donné à la prévision humaine de la réaliser, une paix durable. croyons qu'une paix ne serait ni juste ni honorable ni appelée à av la durée si elle n'assurait pas l'indépendance et l'intégrité de l'Empı toman, si elle ne faisait pas de l'Empire ottoman une partie intégral système général de la politique européenne, si elle ne protégeait pas pire ottoman contre la menace et ne le garantissait pas contre le d (Applaudissements.) Je proclame que sans ces conditions la paix ne ni juste ni honorable ni durable; et pour arriver à ce resultat nou rons la coopération d'autres gouvernements, mais sans dépendre d'a coutez!).

La France et l'Angleterre ne ralentiront pas leurs efforts. (Appla ments.) Elles comptent sur leurs propres ressources, sur la justice dı cause et sur l'appui qu'elle reçoivent à l'intérieur; et quoique nous lı disposez à négocier pour la paix, nous sommes décidé à ne jamais lı sans avoir la preuve bona fide des intentions et de la volonté d'ac les conditions que nous trouvons justes et que toute l'Europe a droit tenir par nos mains. (Applaudissements.)

La motion est adoptée.